

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 8. 3. 2018 v trestní věci obviněné B██████ R██████, nar. ████████ ve ████████, trvale bytem ████████, ████████, adresa pro doručování ████████, ████████,

tako:

Ke stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Klatovech se podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu **ruší** usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 31. 1. 2018 č. j. 3T 5/2018 – 51 a **znovu se rozhoduje tak**, že

- I. podle § 307 odst. 1 trestního řádu se **podmíněně zastavuje trestní stíhání** obviněné B██████ R██████ pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle obžaloby podané dne 18. 1. 2018 dopustila tak, že dne 9. 8. 2017 v době od 21.08 hod. do 21.10 hod. na pozemní komunikaci č. 19125 z obce Týnec do obce Javor, okres Klatovy, řídila osobní motorové vozidlo tov. značky Fiat Marea Weekend, RZ ████████, když před jízdou úmyslně užila návykovou látku pervitin, který je uveden v seznamu č. 5 psychotropních látek v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, plynovou chromatografií s hmotnostní spektrometrií vzorku její krve odebraného téhož dne ve 23:00 hod. byl v její krvi prokázán metamfetamin (pervitin) v toxické koncentraci 200 ng/ml a jeho metabolit amfetamin, když dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, výše uvedená koncentrace metamfetaminu ovlivnila fyzické a psychické schopnosti obviněné a ta se nacházela ve stavu, který vylučuje způsobilost bezpečně řídit a s jistotou ovládat řízení motorového vozidla v silničním provozu.
- II. Podle § 307 odstavce 3 trestního řádu se obviněné stanoví zkušební lhůta v trvání **2 (dvou) roků**.
- III. Podle § 307 odstavce 6 trestního řádu se obviněné ukládá, aby se ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání zdržela užívání omamných a psychotropních látek.

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným usnesením zastavil trestní stíhání obviněné pro shora uvedený skutek podle § 307 odst. 2 trestního řádu, stanovil jí podle § 307 odst. 3 trestního řádu zkušební dobu v trvání dvou roků, podle § 307 odst. 4 trestního řádu jí uložil, aby se ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání zdržela užívání omamných a psychotropních látek a konečně podle § 307 odst. 2 písm. b) trestního řádu jí uložil, aby složila na účet soudu částku ve výši 8.000 Kč určenou na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů.
2. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že samosoudce po přezkoumání podané obžaloby podle § 3014c trestního řádu zjistil, že jsou splněny formální podmínky pro shora uvedený postup, když obviněná se doznala, dochází do psychiatrické ambulance k MUDr. ████████ a vyhýbá se omamným a psychotropním látkám, navíc pracuje jako ošetrovatelka v ████████ a potřebuje řídit motorové vozidlo, o čemž předložila doklad od svého zaměstnavatele. Nikdy nebyla trestána ani postižena pro přestupek, rovněž nemá záznam v evidenční kartě řidiče. Proto bylo její jednání vyhodnoceno jako naprostý excés a její trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno.

3. Proti tomuto usnesení podala včasnou stížnost státní zástupkyně věcně a místně příslušného státního zastupitelství, když se domnívá, že s ohledem na to, že se obviněná trestné činnosti dopustila v souvislosti s řízením motorového vozidla, měl by být součástí příslušného rozhodnutí i její závazek podle § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu, že se zdrží během zkušební doby činnosti, v souvislosti s níž se dopustila přečinu, tedy závazek zdržet se během zkušební doby řízení všech motorových vozidel. Bez takového závazku považuje rozhodnutí o podmíněném zastavení za nedostačující. Poukazuje na to, že pokud by hodnota metanfetaminu v krvi obviněné byla nižší, šlo by jen o přestupek podle zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění, a bez dalšího by jí byla uložena pokuta a sankce zákazu činnosti dle § 125c odst. 6 písm. b) tohoto zákona. Za spáchání závažnějšího protiprávního jednání přečinu však prakticky soudem není postižena. Podle závěrů znaleckého posudku má obviněná zkušenosti s užíváním pervitinu a účinek pervitinu na psychiku mohla předpokládat. Sdělení obviněné, že k výkonu svého zaměstnání potřebuje řídit motorové vozidlo, nemůže být jediným důvodem, proč by jí to mělo být umožněno, přestože se v souvislosti s řízením dopustila trestného činu. S ohledem na to, že se v přípravném řízení obviněná nevyjádřila ke svému případnému závazku zdržet se řízení motorových vozidel a ani takovýto závazek nebyl založen do spisu, navrhla stěžovatelka, aby Krajský soud v Plzni podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadené usnesení a věc vrátil okresnímu soudu k novému jednání a rozhodnutí právě za tím účelem, aby byla obviněná ve smyslu shora zmíněného závazku vyslechnuta.
4. Krajský soud z podnětu včasné stížnosti státní zástupkyně přezkoumal jak správnost napadeného rozhodnutí, tak i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a shledal stížnost státní zástupkyně částečně důvodnou, byť spíše z formálního hlediska. Je třeba říci, že podle § 142 odst. 1 trestního řádu může podat stížnost proti usnesení soudu mimo jiné státní zástupce, a to i ve prospěch obviněného. Dlužno dodat, že v případě opravného prostředku státního zástupce se neuplatní zásada zákazu změny k horšímu, tedy *reformatio in peius*. Státní zástupce jako strana trestního řízení tak může podáním opravného prostředku přivodit i nezamýšlené následky ve prospěch obviněného, jak se i stalo v tomto případě.
5. Především je třeba říci, že krajský soud shledal rozhodnutí okresního soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání z hlediska naplnění materiálních požadavků na toto rozhodnutí za správné a zákonné. Nezbyvá, nežli zopakovat, že obviněná B. R. je dosud netrestána, držitelkou řidičského oprávnění je zhruba po dobu dvou a půl roku, aniž by měla jakýkoli záznam v evidenční kartě řidiče, rovněž v místě bydliště nebyla projednávána pro přestupek, řádně pracuje, ke spáchání skutku se doznala, s policií při jeho objasňování plně spolupracovala, včetně poskytnutí vzorku své krve. Za účelem nápravy situace ohledně zneužívání psychotropních látek se začala dobrovolně dostavovat na psychiatrické konzultace. To všechno jsou okolnosti, které svědčí pro to, že podle názoru krajského soudu není nutné postupovat podle § 307 odst. 2 trestního řádu, což je ustanovení, které bylo inkorporováno do trestního řádu pro případy, ve kterých by nebylo možné s ohledem na přece jen poněkud vyšší stupeň společenské škodlivosti postupovat podle ustanovení § 307 odst. 1 trestního řádu a podmíněně zastavit trestní stíhání v podstatě bez dalšího, jen s ohledem na doznání a náhradu škody. Ustanovení § 307 odst. 2 trestního řádu tedy dopadá podle názoru krajského soudu na typově závažnější případy, nežli ustanovení § 307 odst. 1 trestního řádu a nežli je i případ samotné obviněné. Krajský soud bere v potaz i námitku stěžovatelky v tom směru, že za pouhý přestupek by byla postižena obviněná v rámci správního řízení mimo jiné zákazem činnosti. To je nepochybně pravdou, ale je třeba říci, že podmíněné zastavení je institutem trestního řízení, což je přece jen zcela jiná kvalita řízení ve smyslu závažnosti, nežli je řízení správní. Nelze tak rezignovat na výchovný dopad trestního řízení ve smyslu § 1 trestního řádu, zejména ve vztahu k osobám jako je obviněná B. R., která není typickým a pravidelným „klientem“ trestní justice. Obviněná nedostává nic tzv. zadarmo, je jí stanovena zkušební dvouletá doba, dále je jí uložena ještě i povinnost zdržet se během této zkušební doby zneužívání omamných a psychotropních látek (krajský soud zde postupoval podle § 307 odst. 6, nikoliv podle § 307 odst. 4 trestního řádu, jak nesprávně uvedl do

výroku okresní soud). Teprve po uplynutí této zkušební doby bude možné uzavřít, že na obviněné žádná trestní sankce vykonána nebude. Pokud by se během zkušební doby neosvědčila, pak by v trestním řízení bylo pokračováno a jistě by bylo na místě odlišit vyšší společenskou škodlivost přečinu oproti přestupku v charakteru ukládaného trestu. V tuto chvíli tato potřeba podle názoru krajského soudu dána není. Krajský soud tedy napadené rozhodnutí zrušil z podnětu stížnosti státní zástupkyně a nakonec rozhodl mírněji, nežli soud okresní, právě s ohledem na skutečnosti shora uvedené. Zbývá dodat, že krajský soud akcentuje i tu okolnost, že obviněná potřebuje motorové vozidlo k výkonu svého povolání a mimo jiné i za účelem přepravy nemocných osob k lékaři, jak potvrdil její zaměstnavatel a jak je ostatně jejím pracovním zařazením indikováno. Rozhodně nejde o okolnost, která by snad měla vést k nějakému zvýhodňování obviněné v rámci trestního řízení, ale jde o okolnost, kterou je třeba hodnotit nejen jednotlivě, ale i v souhrnu s ostatními skutečnostmi v tomto řízení zjištěnými, přičemž nelze nežli uzavřít, že účel trestního řízení zejména ve vztahu k osobě kvalifikované obviněné je naplněn spíše výchovným aspektem, nežli tvrdostí ukládaných opatření.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 8. 3. 2018

Mgr. Miloslav Sedláček
předseda senátu